

Nad vodami Luganského jezera

Tato malá vzpomínka vznikala opravdu nad vodami jezera u Maroggie, kde jsem dělal týdenní exercicie a věnoval jsem je Duchu svatému. Jej jsem též prosil, ať mi vnukne něco užitečného, co bych mohl svěřit v prvním čísle Hlasu i vám. Snad to někoho osloví ... povede k zamyšlení v době postní.

Desítky různých osob se míhají v mých vzpomínkách a též události za těch 28 roků působení v zemi hor.

Asi před 15-ti léty jsem poznal jednoho ne příliš starého muže. Obdivoval jsem jej. Měl řadu dobrých vlastností. Rád plánoval, pracoval a moc věcí mu vyšlo. Přátelský a usměvavý. Žil sám, a přece nebyl mrzout. Občas v jeho plánech mu pomáhala jeho sestra, hluboce věřící žena. Ale to víte, je to typické u mužů: jsou někdy zahledění až příliš do svého já, v domněnce, že mají vždycky pravdu. Jenomže ta jistota o své "neomylnosti" často nevyjde. Je velmi dobře, že prochází zkouškou!

Ten pán byl dobrý - všechna čest. Ale nedovedl uznat svou chybu, které se též někdy dopustil. Vždycky měl chybu někdo jiný - on ne. Přišla-li na návštěvu, právě v této zatemněné chvíli jeho sestra, stala se obětním beránkem. Musela snést tvrdá, hrubá slova - bez lásky. Ale nebyla ničím vinná. Neříkala nic, jen vše vyslechla i se slzami v očích. Až hněv přešel, s klidem vyřkla pár slov: Nemáš právo tak hrubě se mnou jednat... uč se přijímat i věci nepříjemné... nerozčiluj se... buď klidný. Nemusíš vybuchnout hned - třeba se pomodli Otče náš, aby ses uklidnil.

Ale teď padla kosa na kámen: "Co? Modlit se? To dělají jen slaboši. Já nejsem slaboš! Sestra raději odešla do klidu svého blízkého domu.

Jednou se stala však nemilá věc. Dotyčný silák najednou těžce onemocněl. Poležel si nějaký den v nemocnici. Vždyť se celkem nemohl ani moc hýbat. Sestra jej přišla navštívit. Popřála mu hodně zdraví a vše dobré. Vyprávěla mi později, jak se divila. Zmizely silácké řeči a výsměch slabochům, kteří se modlí. V jeho očích se objevily slzy!

Všechno se může stát i těm silným, kteří jsou přesvědčeni o své správné cestě. Bůh ve své pedagogii s námi dopouští i takové dny a hodiny, kdy člověk se cítí být poražen a pokořen. Díky za ně - a díky Bohu, vždyť naše slabosti nás učí hledat sílu u Něho a být dobrý především k našim nejbližším v našich rodinách.....

Nakonec jsem si pomyslel, jak je dobré, že onen pán není ženatý. To by byla jeho manželka velmi často obětním beránkem. Pokora je kořenem všeho dobra.

Přeji vám všem radostnou postní dobu na cestě ke slávě vzkříšení.

DOBŘÍ ČASY

Často si naříkáme na zlé časy.
Ale časy jsou jen tehdy zlé, když jsou lidé zlí.
Dobré časy nepadnou z nebe.
Dobré časy si můžeme udělat sami,
ale ne penězi a technikou,
nýbrž srdcem a dobrotou.
Jen dobří lidé dělají dobré časy:
když se projevuje dobrá vůle, když mlčí násilí,
když blahobyť je rozdělen všem,
když se lidé snášejí,
když je zde místo pro květinu a čas pro laskavé slovo.

Říká se, že čas jsou peníze a peníze nerv života,
hnůj, na kterém všechno roste.
To je však lež. Možná největší lež dvacátého století.
Není divu, že tolik lidí sedí v bahně,
u konce s nervy.
Nenalézají žádnou radost. Shánějí se po penězích,
aby si za ně koupili štěstí.
Chtějí stále více peněz a nikdy neví,
kdy jich mají dost.
Ničí se v neúprosném kolotoči "čas jsou peníze".
Vypni stroj, zastav hodiny, naplň čas láskou!
Žij!

Phil Bosmans

Jasný Hlas

„Ať přinese milénium cokoli, můžeme si být jisti, že stále více lidí bude hledat odpovědi u církve“

Kalendář se přetočil na 1999 - rok Boha Otce, závěrečný rok přípravy na Jubileum.

Během posledních týdnů liturgického roku nás církev povzbuzovala, abychom své myšlenky a modlitby zasvětili hlubším a potenciálně znepokojujícím otázkám o smrti a konci světa. O svátku Krista Krále jsme si znovu uvědomili, že Ježíš je Pán dějin a že jeho věrní se nemusí příliš obávat soudu nad tímto dočasným domovem na zemi.

Toto uklidňující poselství bychom měli mít během roku 1999 na mysli. Můžeme bezpečně předpovědět, že tento rok přinese války i řeči o válkách, přírodní pohromy i předpovědi, že apokalypsa je na dosah ruky.

Znamení časů

Dokonce i pro toho, kdo si nečiní nároky na to, že má dar prorokování, je dost snadné si představit, jak by náš svět mohl být obrácen vzhuru nohama během několika týdnů. Balkán, osvědčená rozbuška globálního konfliktu, je, jak se zdá, méně stabilní než dříve. Brutální etnické válčení ve střední Africe by se mohlo rozšířit a zatáhnout do boju silnější národy. Po celou generaci neděličo Střední východ od výbuchu nikdy více než jen pár hodin. Útok na Irák.

Avšak příznak světové války není jedinou hrozbou naší bezpečnosti. Teroristé mohou získat a použít zbraně hromadného ničení. Šíření AIDS se vymyká kontrole. Obávaný virus "Y2K" by mohl paralyzovat světový počítačový systém, což by mohlo mít souvislosti, které ještě nechápeme. Mezinárodní finanční trhy, které jsou již několik měsíců nervózní, by se mohly zhroutit.

Avšak i když všechny tyto pohromy odvrátíme, stále budeme žít v kultuře, která vykazuje všechny známky konečného rozpadu. Ve *Fides et Ratio* papež Jan Pavel II. zduraznil, že lidé všech dob kladli základní otázky o smyslu své existence, ale vládnoucí filosofie naší doby v tom zcela selhává. Lidé, vystrašení a dezorientovaní nejistotami, charakterizujícími naši dobu, tápou po nějakém zdroji stability - po nějaké výspě poznatelného smyslu a zdravého rozumu - a nenacházejí vůbec nic.

Jak Svätý otec také podotkl, řešení tohoto problému existuje. Církev - jejíž víra zůstává nezměněná bez ohledu na filosofické trendy - nabízí trvající normu, s níž může být pravda poznána. Vliv teologie může stáhnout filosofii zpět do rámce zdravého rozumu. Tam moderní člověk nalezne odpovědi na uvedené základní otázky o smyslu života.

Nikdy neselhávající opevnění

Naše kultura je v nebezpečí, protože byla odtržena od svého křesťanského zakotvení. "Názoroví vudci" naší společnosti jsou k hlasu víry hluchí: největší sdělovací prostředky zřídka čekají na názor církve. A tak je na nás, věřících, abychom našli nové způsoby sdělování Kristova poselství světu, který ho tak zoufale potřebuje.

Krise konce devadesátých let paradoxně poskytují neobyčejné příležitosti pro evangelisaci. Když se nejistota stává nesnesitelnou, začínají lidé opravdově hledat odpověď. Jeví-li se všechny ostatní instituce jako zkažené nebo neschopné, hledí lidé na církev - jedinou instituci, která se nikdy ve svých základech nezměnila.

Nicméně zůstává problém: Jak můžeme předkládat pravdy víry lidem, kteří jsou předem připraveni náboženství odmítnout? Jedinou možností je přinést víru na sekulární tržiště: otevřeně mluvit o současných problémech jazykem, který je zbaven náboženského žargonu, ale přesto je veden katolickou ideou. Pokud to provedeme klidně a přesvědčivě, naši bližní poznají základní moudrost našeho hlediska. (A možná, s pomocí milosti, půjdou mnozí cestou rozumu až ke katolické víře.)

Je pravda, že nevíme dne ani hodiny. Ale jestliže se zasvětime takovéto iniciativě, ať přijde Pán kdykoli, najde své služebníky v tvrdé práci na své vinici.

Philip Lawler

Nad Rembrandtem

V kostele sv. J. Boska se objevil obraz od Rembrandta. Je vystavený v kněžišti. Představuje návrat lehkomyšlného syna k Otci. Syn si vynutil od svého táty veškeré peníze a odešel z domu. Chtěl žít svobodně, postavit se na vlastní nohy. Základ v určitém kapitálu snad pro to měl. Jenomže penízky se rozkutálely špatným životem s kamarády a lehkými děvčaty. Štěstí, že tenkrát ještě neznaly drogy, uchránil si alespoň zdraví.

Všechny postavy nesou staré obleky, syn klečí v roztrhaných hadrech. Schází mi na obraze více světla. Světlo září jen z obličeje otce.

Syn všechno prošťuroval. Je úplně v koncích. Závídí vepřum, jimž dává každý den bohaté žrádlo... ale on sám trpí ukrutným hladem. Vzpomíná na domov, na svého otce. Vůně chleba a bohatého stolu doma jej vede k sebekritice a poznává jakého zločinu se dopustil. Tak dál žít nemůže, to je cesta ke smrti. Začal bojovat s dotěrnou myšlenkou: Vrať se domů. Jdi ke svému tátovi, jinak zahyneš!... Co dělat... Co dělat? Půjdu domů? To se strašně shodím... Nouze jej dohnala k radikálnímu rozhodnutí: Vstanu a půjdu k otci svému. Snesu všechnu hanbu, která mě bude drtit. Vyznám své poblouznění. Ať mě táta vyhodí, nic jiného nezasluhuji. Vrátil se...

Vstoupil do domu. Byl strašně překvapen. Neslyšel z úst otcových žádnou nadávku ani výčitku. Žádný vyhazov: "vrať se a skonči třeba někde na hnojišti - nejsi můj syn..."

Zažil nádherné přivítání prozářené úžasnou láskou. Slova otcova jej teprve teď postavila na nohy a na novou cestu.

Velmi litoval a prosil za odpuštění. Z jeho duše prchla tma a vstoupilo světlo.

Mnoho malířů zachytilo vyprávění Ježíšovo o dobrotě a nekonečné lásce našeho nebeského Otce. Jeho milosrdenství buší na srdce každého zvláště teď v roce 1999, kdy jsme vstoupili do 3. roku přípravy na jubilejní rok 2000.

K malíři Corinthovi přišla dáma, chce vidět jeho obrazy. Chodí od jednoho k dalšímu a dalšímu s výrazem obdivu. Nakonec unavená klesne na židli a vzdychá: "Kéž bych si těch skvělých barev alespoň trochu mohla vzít domu!"

"Madame, už se stalo. Sedla jste si přímo na paletu..."

◆◆◆◆◆◆◆◆

"Proč mi při stříhání vlasů vypravujete vždycky hrůzostrašné historky?" táže se zákazník holiče.

"Protože vám vždycky po nich vstanou vlasy a pak se pohodlně stříkají."

◆◆◆◆◆◆◆◆

Léčivá síla modlitby

Mnoho lidí kolem nás trpí fyzickými i psychickými nemocemi. Touha po zdraví přivádí do nemocnice stovky ... stovky lidí. Plní nemocniční oddělení. Jsme vděční lékařům, dovedou-li určit správnou diagnosu a nasadit účinný lék.

Mnoho nemocných však zapomíná, že mohou velmi pomoci lékařům v péči o zdraví, dovedou-li užívat lék docela zvláštní - nese název důvěra v Boha. Bůh čeká na každého, zvláště na nemocného člověka. Nebude nikomu vystavovat vysoké sumy za léčení a za speciální léky. Na této cestě za zdravím chci uvést něco z knižičky od A.L. Ballinga: "Léčivá síla modlitby". Jisté se vás dotknou, jako oslovila mnoho jiných nemocných.

Téměř každý den slyším buď v přímém hovoru s lidmi - nebo po drátě prosby: ... modlete se za mne ... za moji dceru ... za mého manžela ... za naše dítě ... za ... za ..., ale stačí slova. Nechejme mluvit Ballinga:

Setkání s Bohem uzdravuje - Helmut Krug

Náboženství je největší léčivá síla, kterou máme - Jörg Wichmann

Tam, kde se nebe dotýká země...

Nikdo se nedočká trvalého uzdravení, nedokáže-li žít z hloubi své víry. Nikdo se necítí dobře, nepokouší-li se, alespoň tu a tam spojit nebe se zemí. Modlitbou spojuje člověk nebe se zemí. Modlitbou a díkuvzdáním muže uzdravit sebe i druhé. Teprve před nedávnem k nám došla z USA zpráva, že se tam lidé více modlí. Na univerzitách, v psychiatrii a na knižním trhu jsou v poslední době modlitby opět "v módě". Profesor Herbert Benson, specialista pro srdeční choroby z Harvardské university se zmiňuje o tom, že pravidelná modlitba je prospěšná pro tělo a duši, obzvláště pro srdce!

Při jednom experimentu na "General Hospital" v San Francisku lékař požádal několik lidí, aby se pravidelně modlili za skupinu pacientů se srdečními chorobami. Tito pacienti se zotavili rychleji než jiná "kontrolní skupina", za kterou se nikdo nemodlil. Psychiatri A. Kornhaber, který se v Lake Placid/USA zabývá duševně narušenou mládeží, zahrnul modlitbu do své terapie: "Kdo se při svém rozhovoru s pacientem neopírá o Boha, zanedbává své lékařské povinnosti!"

Kdybychom byli o síle naší modlitby přesvědčeni, nemuseli bychom polykat tolik tablet a tak často navštěvovat lékaře. Rovněž mlčení, ztišení, odpuštění, pláč, smích atd. mohou pomoci při léčbě. Také služba druhým, přijaté utrpení a důvěra mohou přispět k uzdravení.

Otec alkoholik - Kateřina Lachmanová

Jedna žena mi napsala svědectví o tom, jak se mnoho let s mnoha lidmi modlila za svého otce,

kteřý byl otrokem alkoholu. Až ve věku asi třiceti let jí došlo, že mu vlastně ještě neodpustila, zvláště roky svého dětství, které byly díky tatínkově závislosti velmi krušné. Napsala mi: "V té chvíli jsem si uvědomila, že jsem tatínkovi nikdy neodpustila, že pije. Modlila jsem se za něj proto, aby byl doma klid, abych měla hodného tátu jako dřív. Ale vůbec jsem jej nepřijala takového, jaký je". Potom poprosila dvě sestry o modlitbu, aby byla schopna odpustit. Po chvíli vnitřního boju přišlo vítězství - byla ochotná přijmout otce bez podmínek. A co se nestalo: "Po měsíci přišel šok. Tatínek onemocněl. Přestal chodit do práce, ale také do hospody. Dnes je tomu pět let. Tatínkovo zdraví je dobré, ale do hospody si zajde jen velmi zřídka, stal se z něho jiný člověk.

DVACET LET JSME SE MODLILI, A NIC SE NEDĚLO. MĚSÍC POTĚ, CO JSEM MU ODPUSTILA, PŘESTAL PÍT. Brzy nato se upravily i moje vážné zdravotní problémy."

"A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte. Jestliže však neodpustíte, ani váš Otec, který je v nebesích, vám neodpustí vaše přestoupení". (Mk 11,25)

- "Nechcete tedy přijít do nebe, abyste se nemusel dívat na toho člověka?" ptal se Jan Maria Vianney jednoho svého kajícíka. -

"Ó ano, ale doufám, že zůstaneme daleko od sebe, abychom se neviděli." - To nebude problém, neboť nenávisti zůstává nebeská brána zavřena, zněla odpověď svatého faráře z Arsu.

Jádrem života, které je obsaženo ve všem,

je něžnost a smilování.

Thomas Merton

Nejsou zde všichni, ale usmívají se - to je dobré znamení...

Po české bohoslužbě v Luzernu a pak velmi blízko kostela sv. Karla při kavičce v cukrárně, kde mají samé dobré věci.

Jisté všechny znáte, ale přesto vpravo druhá u stolu sedí paní Odetta Branná, která výborně doprovází na varhany naše zpěvy při bohoslužbách.

Herr
Sinagl . Jan
St. Niklausengasse 7
6010 Kriens

A Z B
8004 ZÜRICH

Postretour:
Tschechische kath. Mission
Brauerstr. 99, 8004 Zürich

Pravidelné české bohoslužby

Zürich: každou neděli v 19 hod. v kryptě kostela Božského Srdce. Aemlerstr. 49
Winterthur: každou sobotu v 18 hod. u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
Rüti-Tann: každou první neděli v měsíci v 9.15 hod. v kapli vedle katolického kostela
Bern: každou 2. neděli v měsíci v 9 hod. v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinistr.26
Aarau: každou 3. neděli v měsíci v 10 hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
Luzern: každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke
Každý čtvrtek SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19.45 měše svatá, po ní modlitba ružence u kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109, Zürich.
První pátek v měsíci měše sv. v kapli kostela Božského Srdce, v 19.30 Aemlerstr. 49, Zürich

Od masopustu do velikonoce

11. února - čtvrtek - P. Marie Lurdské - oslavíme v kostele sv. Jana Boska. Společensví modlitby
13. února - sobota - Bohoslužba ve Winterthuru v 18 hod. - potom masopust v klubovně
17. února - **Popelční středa** - den přísného postu
Bohoslužba v kryptě kostela Božského Srdce v Curychu v 19.30 hod.
Svěcení a žehnaní popele při mši svaté. Naše hlavy příjmou popelec - znamení velké pravdy nám říká kněz: "Pomni, člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš." V posnů době vás zvou k modlitbě ružence před bohoslužbami.
22. - 27. února jasně mimo Švýcarsko - sobota 27. února není bohoslužba ve Winterthuru.
19. března - **Slavnost sv. Josefa** - ochránce Sv. Rodiny i Cirkve.
20. března - po mši sv. ve Winterthuru Vás zvou na Josefský přípitek do klubovny
25. března - **čtvrtek - Slavnost Zvěstování Páně** - večerní měše svatá bude jen v kapli v Klausenhofu. Tento den zahajujeme 3-denní exercicie s Otcem Leo Kuchařem. Pozvánky i přihlášky na tuto duchovní obnovu byly rozeslány. Přijďte se duchovně obnovit i posílit i očistit svátostí smíření s Bohem. Je to příprava na Velikonoce.

HILAS MISIE

Postní doba
1999

Jahrgang XXVII Nf.1

Katholische Mission für Tschechen, ☎ 01/241 50 25 i Fax
P. Josef Šimčík, Brauerstr. 99 ; 8004 Zürich
Offset Holend AG - Hardturmstr. 82 ; 8005 Zürich
Abo: 7. - sFr. Jährlich: 7X

28. března - **Květná neděle** - bohoslužba va Flüeli v 9 hod. V Curychu v 19 hod.

27. - 28. března - nebudou bohoslužby ve Winterthuru a v Luzernu!
Program Svatého týdne obdržíte v Hlase č.2

Upozornění! 25. dubna - neděle bude děkovná bohoslužba v kostele sv. Jana Boska ve 12.30
Bohoslužbu slouží biskup Dr. J. Škaravada - rád přijede. Podrobné zprávy ve velikonočním Hlase.

Na Cestě

K Velkému Jubileu 2000

Modlitba Svatého Otce Jana Pavla II

Buď pochválen Pane, Otče na nebi,
ve svém nekonečném milosrdenství ujal ses lidí
v jejich bídě
a daroval jsi nám Ježíše, svého Syna, narozeného
ze ženy.
Je naším spasitelem a přítelem, naším bratrem
a vykupitelem.
Díky Tobě, dobý Otče, za dar jubilejního roku:
děj, ať je nám dobou příhodnou, rokem velkého
návratu do otcovského domu,
kde očekáváš ztracené děti, abys je v odpouštějící
lásce objal
a pozval ke svému stolu oděné do slavnostního
roucha.

Kristus

včera • dnes • na věky

Buď od nás, Otče, veleben navěky!

Do tohoto Hlase Misie vkládáme složenku na zaplacení předplatného
na rok 1999. Předplatné - 7,- sFr. Děkujeme moc za větší dary.

